



‘IK WIL INHOUD, VERWONDERING EN VERBAZING AAN MIJN WERK TOEVOEGEN’

*Kunstenaars, artiesten en muzikanten zijn markante persoonlijkheden. Met eigen visies en levensstijlen waaruit hun werk ontspruit. Welke filosofie schuilt achter welke artistieke gedaante? Kunstenaar **ELVIRA DIK** schildert graag grote werken waarop ze alledaagse zaken uitvergroot en hyperrealistisch aan de kijker toont. Bijvoorbeeld de boterham met hagelslag die iedere ochtend op haar bord ligt. En dat beeld bevat vaak een diepere boodschap die bij de kijker even moet doordringen.*

Als we hebben afgesproken voor het interview blijkt zich bij kunstenaar Elvira Dik een bijzondere situatie te hebben voorgedaan. Ze heeft al een tijd niet meer gewerkt aan haar schilderijen, vertelt ze. ‘Ik heb de afgelopen weken weer pianoles gegeven. Ik miste de leerlingen en bedrijvigheid om mij heen. Een leven als kunstenaar kan heel erg solitair zijn. Daar moest ik even aan ontsnappen.’ Inmiddels is de kunstenaar toch weer aan het schilderen geslagen, want met de deadline van een nieuwe expositie in zicht moeten er simpelweg een aantal doeken klaar zijn. De Hoogeveense kunstenaar heeft haar atelier op de eerste verdieping van haar woonhuis middenin een woonwijk. Een grote ruimte met – heel belangrijk voor iedere schilder – voldoende daglicht. Als ze voorgaat op de trap naar haar werkruimte springt ook hond Tommie de trap op. Overal waar haar baasje gaat, volgt haar hond trouw.

EXPERIMENTEREN

Kunstenaar Elvira Dik (1960) werd geboren en getogen in Assen waar haar ouders een kapsalon aan huis hadden. Het was een periode in haar leven dat zij in aanraking kwam met muziek en kunst. ‘Mijn ouders hadden het altijd enorm druk, dus na schooltijd was ik vaak bij de burens te vinden. Een doktersechtpaar, waarvan de vrouw altijd thuis was en van wie ik dan, samen met de buurjongen, thee kreeg’, begint Elvira. ‘In dat huis werd geschilderd en gemusiceerd door de dokter, diens vrouw, maar ook door haar vader die destijds lid was van schildersbeweging De Ploeg’, vervolgt ze. ‘Als meisje van zeven druppelde dat allemaal bij mij binnen en kwam ik er spelenderwijs mee in aanraking.’ Het echtpaar liet de jonge Elvira experimenteren. ‘De doktersvrouw pakte dan een kladblok en zette daar een kras op. Vervolgens moest ik dan iets van die kras maken. Tegelijkertijd zette zij een plaat van Bach op.’ Ook was dat de periode waarin ze voor het eerst leerde schilderen met olieverf. ‘Want opa had nog heel veel olieverf liggen en dan gingen we schilderen en experimenteren. Hartstikke leuk. Het was een prachtige leerschool en ik ben ze dan ook zeer dankbaar. In 1966 maakte ik mijn eerste schilderij. Thuis was ik daar waarschijnlijk niet zo snel mee in aanraking gekomen, hoewel

mijn moeder ook wel muzikaal talent had. Het stond toen al wel vast dat ik daar mee verder wilde gaan; dus of kunst of muziek.’

De leerschool bij de burens en later op de muziekschool, deed Elvira beslissen om na de middelbare school, op 18-jarige leeftijd, naar het conservatorium te gaan. ‘Ik moest kiezen tussen de kunstacademie of het conservatorium en mijn ouders vonden het conservatorium beter voor mij, omdat zij van de kunstacademie toch een beeld hadden van losgeslagen types. Bovendien kreeg ik een auto cadeau waarmee ik van Assen naar het conservatorium in Zwolle kon rijden.’ Op het conservatorium studeerde Elvira pijporgel, maar later stapte ze over naar de piano, een instrument dat beter bij haar paste.

KLASSIEKE ACADEMIE

Na haar studie gaf Elvira jarenlang pianoles, totdat ze het gevoel kreeg dat ze haar schilder talent meer moest ontwikkelen. Ze legt uit: ‘Terwijl ik les gaf, ben ik blijven schilderen. Maar ik bleef er telkens tegenaan lopen dat ik de techniek niet goed onder de knie kreeg. Ik vond dat ik een opleiding nodig had om verder te komen en om mij echt te kunnen uiten in de schilderkunst.’ Daarom meldde ze zich bij de Klassieke Academie, een traditionele leerschool om schilder te worden. Dat bleek een goede zet, want het was een plek waar Elvira echt “thuis” bleek te komen. Met docenten zoals Henk Helmantel, Rein Pol en Matthijs Röling begon ze aan de opleiding. De academie beviel de Hoogeveense kunstenaar goed. Naar eigen zeggen vervulde deze studie een behoefte waarvan ze niet wist dat die zo sterk was. ‘Het is goed dat de Klassieke Academie vooral in de eerste jaren heel erg op de ambacht hamert. Je moet eerst leren schilderen, daarna kun je pas leren wat je met je werken zeggen wil. De opleiding voldeed uiteindelijk volledig aan mijn verwachting en het was de heerlijkste tijd van mijn leven.’

Na een begin met veel oefenen met houtskool, ontwikkelde ze haar eigen stijl en besloot Elvira van het traditionele fijnschilderen af te stappen en het over een andere boeg te gooien, door zich te storten op het maken van collages. Eerst door van gescheurd ▶

‘Henk Helmantel waarschuwde mij: Pas op dat je niet de zoveelste stillevenschilder wordt’



‘Bosch&Bosch’



'Incredible Lightness'

papier een compositie te maken en later door de papierencompositie te fotograferen, te bewerken met Photostop en daarna af te drukken op een grote aluminiumplaat. Met deze manier van werken studeerde ze na zes jaar aan de opleiding af. Meteen was er interesse voor haar werk en kwamen er enkele galeriën op haar afstudereexpo'site af. Ik sprong een gat in de lucht en voelde mij gemaalgd als kunstenaar. 'Toen kwam ik in de lucht en voelde mij gemaalgd als kunstenaar. 'Toen heb ik meteen besloten te stoppen met het geven van planoles en mij te storten op een carrière als beeldend kunstenaar.' De collages verkochten goed en ze deed mee aan verschillende kunstbeurzen als de Realisme Amsterdam en Art Brada.

NIET DE ZOVEELSTE

Toch kwam daar verandering in. De kunstenaar legt uit: 'Ik was weliswaar lekker aan het werk en collages aan het maken, maar toch miste ik steeds die geur van olievlief en kwasten. Daarnaast is het maken van collages heel 'koeel' werk en heeft het een zekere afstand. Toen besloot ik om naast de collages ook weer aan de slag te gaan met olievlief, maar wel met de uitspraak van Henk Helmantel in mijn achterhoofd die mij tijdens mijn opleiding waarschuwde en zei: 'Pas op dat je niet de zoveelste stilleven schilder wordt hoor!' Daarom besloot ik alle dagen zaken van vroeger heel erg te ulkvergroten, zodat er een bevreemde sfeer ontstond'. Een soort in de roos, zo bleek. De inspiratie voor de

grote werken, haalde ze uit een opdracht die ze met collega Gerard van der Weert uit Hoogeveen deed. 'In opdracht van de gemeente Hoogeveen werden wij gevraagd een heel groot schilderij te maken van de Oude Veernmarkt. Het doek was zeven meter lang en 2,40 hoog. Omdat ik dat nog nooit gedaan had, vond ik dat eigenlijk heel erg leuk. Toen kwam ik op het idee om de dingen die ik altijd klein schilderde ook heel groot te gaan doen. Bovendien was ik op die manier niet de zoveelste stillevenmaker'.

Verder wilde de kunstenaar net zoals vroeger alleen stillevens schilderen, maar ook inhoud, verwondering en verbazing aan het werk toevoegen. Ondanks dat het werk heel erg realistisch is, wilde ik per se een diepere laag toevoegen. Dat mensen alleen zouden zeggen op z'n Drents 'Je zult het er zo afpakken', wilde ik niet. 'Een voorbeeld daarvan is het schilderij waarop kortsjes van een boerenham met hagsisg staan afgebeeld. Levensgroot en hyperrealistisch geschilderd. 'Ik eet iedere dag een broodje met hagsisg en laat ik de kortsjes liggen en iedere morgen zie ik hetzelfde beeld. Toen besloot ik dat beeld te schilderen en viel het mij op dat het met twee armpjes zijn die een soort van haven vormen. Een veilige haven waar ik in thuiskom. Daarom heb ik het werk ook 'Safe Haven' genoemd. Misschien ziet een ander er wel iets anders in en dat mag ook. De kijker heeft altijd gelijk en mag zelf



'Mange'



'First Kiss'



'Consuming Passions'
'Faster'



beslissen wat hij of zij ziet. 'Het mag duidelijk zijn, de onderwerpen van haar schilderijen haalt Elvira uit de dingen om haar heen, uit de krant of van tv. Zo schilderde ze ook een grote taart, aangesneden en wel, met twee messen erin en een binnenkant van frambozenvulling. Het werk met de naam 'Faster' beeldt de wereld uit. Ze legt uit: 'Een verdeselde wereld met een bloedend hart. Het moet voor mij duidelijk zijn dat het niet alleen een mooie taart is. Dus niet alleen de schoonheid van mijn werk is volbloed. Ik wil er ook een diepere betekenis aan geven. 'Elvira haalt de titels van haar werk vaak uit de filmwereld. 'Op die manier gaat ze duiding naar de buitenwereld. De titels van haar schilderijen zeggen echt iets over de inhoud en de betekenis, het is een unieke manier van werken.

Ook met haar hyperrealistische werk oogste Elvira meteen lof. 'Art Consultant Greet Hamming van kunstonderneming Great Art, viel direct voor mijn werk. Zij besloot mij te helpen en het werk aan de man te brengen. Nu is zij mijn agent, behartigt mijn belangen en zoekt voor mij naar plekken waar mijn werk geëxposeerd en verkocht kan worden. Greet is voor mij echt onmisbaar en ik heb dan ook een hoop aan haar te danken. Zij is een zakelijk talent, draait veel kunstbeurzen en heeft een groot netwerk. Ze helpt mij geluidloos en dat is echt heel fijn.'

PYJAMA
Elvira begint haar dag steevast op dezelfde manier. 'Ik sta meestal rond half negen 's ochtends op en ga dan, na mijn ontbijt en als mijn partner de deur uit is, in mijn pyjama aan het werk. Uiteraard moet ik tussendoor even douchen, boodschappen doen en koken, maar zodra het kan trek ik mij weer terug in het atelier. 'Het lijstwerk ze tot laat in avond. 'En dan graag met een 'wijnje en rookje'. 'Vaak werk ik dan eigenlijk te lang door. Dat houdt in dat ik de volgende ochtend dan ook vaak weer stukjes moet verbeteren of opnieuw aan het schilderen ben', lacht ze. 'Werken doet ze vaak aan meerdere doeken tegelijk. 'Als je werkt met olievlief, dan duurt het lang voordat het werk droog is. Zeker als er weer een tentoonstelling aankomt, werk ik het klokje genspeleerd rond.'

TENTOONSTELLING: Macro figuratie van Elvira Dik - vanaf 15 januari tot 25 april 2017, Hof van Saksen, Veldweg 22-24, 9449 PV in Noordgedacht, nabij Assen. 'Daagelijks geopend van 08.00 tot 22.00 uur. De tentoonstelling vindt plaats in samenwerking met kunsthandel Collectie Hams Holde